

CZU 351.74

DOI 10.5281/zenodo.8321109

**ȘEFII MILIȚIEI
DIN ORAȘUL CHIȘINĂU ÎN PERIOADA
17 APRILIE 1917 - 1 IANUARIE 1918**

Iulian CRIMINCEANU,
doctorand

Scopul cercetării în cauză este de a elucida o filă din istoria Basarabiei, dedicată șefilor miliției din orașul Chișinău în perioada 17 aprilie 1917 - 1 ianuarie 1918. Cercetarea reflectă reforma organelor de interne din anul 1917, care desființa poliția și înființa o nouă structură a Ministerului de Interne, miliția, la 17 aprilie 1917. Informațiile inedite obținute din surse documentare de arhivă ne permit să evidențiem cele 8 persoane din aparatul de conducere a miliției din orașul Chișinău. De asemenea, au fost sistematizate informații importante despre atribuțiile șefilor, raportate, studii, salarii etc.

Cuvinte-cheie: poliție, miliție, Ministerul Afacerilor Interne, milițian, directorat, Basarabia, Chișinău.

**THE CHIEFS OF POLICE IN THE CITY
OF CHIȘINĂU DURING THE PERIOD OF
APRIL 17, 1917 TO JANUARY 1918**

Iulian CRIMINCEANU,
PhD student

The aim of the research in question is to shed light on a chapter in the history of Bessarabia dedicated to the chiefs of the police in the city of Chișinău during the period of April 17, 1917, to January 1, 1918. The research reflects the reform of the internal organs in the year 1917 which abolished the police and established a new structure within the Ministry of Internal Affairs, namely the "miliția" – gendarmerie, on April 17, 1917. The unprecedented information from archival documentary sources allows us to highlight the eight individuals in the leadership apparatus of the "miliția" in the city of Chișinău. Additionally, important information regarding the responsibilities of the chiefs, reports, studies, salaries, etc., has been systematized.

Keywords: police, "miliția" / gendarmerie, Ministry of Internal Affairs, constable, directorate, Bessarabia, Chișinău.

Introducere. Structurile de interne mereu au fost unele dintre importante instituții de stat abilitate în păstrarea ordinii și securității publice, iar știința istorică a fost cea care cel mai bine a cercetat și a reflectat realitatea timpurilor. Cercetarea istorică privind structurile de interne din Basarabia, în ultimele două secole, rămâne slab investigată, din lipsa unor studii care ar pune în discuție problema respectivei instituții, în speță când vorbim despre perioada anului 1917, când la 17 aprilie 1917 în locul fostei instituții de sorginte imperială „Poliția” se instituie o nouă structură de stat „Miliția”, act care reprezintă o motivație și un interes deosebit pentru noi pentru a reflecta o filă din istoria Basarabiei prin prisma șefilor Miliției orașului Chișinău.

Cert este că cercetările istorice din spațiul românesc au atins subiectul la general, mai

Introduction. Internal structures have always been among the important state institutions empowered in maintaining order and public security, and historical science has been the field that has best researched and reflected the reality of the times. Historical research on the internal structures of Bessarabia in the past two centuries remains poorly investigated, due to the lack of studies that would address the issue of this institution, specifically when discussing the period of 1917. On April 17, 1917, a new state structure called the “miliția” was established in place of the former imperial institution “poliția”, which serves as a significant motivation and interest for us to reflect a page from the history of Bessarabia through the lens of the chiefs of the “Miliția” in the city of Chișinău.

It is definite that historical research in the Romanian space has addressed the subject in general, with a greater focus on the

mult reflectând asupra situației social-politice a Basarabiei și a schimbărilor survenite în perioada 1917-1918. Contextul Revoluției ruse din februarie și momentul reorganizării Basarabiei este bine reflectat în lucrarea memorialistică a lui Onisifor Ghibu *De la Basarabia rusească la Basarabia românească*, Vol. I, Cluj, 1926, în care autorul se axează pe procesul emancipării naționale a Basarabiei. De apreciat este și lucrarea lui Petre Cazacu *Moldova dintre Prut și Nistru 1812-1918*, Iași, în care autorul redă într-un mod cât mai critic situația Basarabiei în anii 1917-1918. Cert este că Petre Cazacu reușește să ne prezinte o realitate a societății basarabene în perioada amintită, elucidând-o prin prisma unei „realități obiective”. Un alt cercetător, care a abordat diverse aspecte ale internelor este Valeriu Popovschi, istoric basarabean care o mare parte a activității sale și-a dedicat-o istoriei Basarabiei din perioada 1917-1918. În cadrul studiilor, cercetătorul prezintă o situație clară a schimbărilor politice survenite în Basarabia, prin analiza și definirea activității noului organ de conducere a regiunii, Sfatul Țării, dar și prin elucidarea activității Consiliului Directorilor Generali, printre membrii căruia îl identificăm pe conducătorul Internelor, Vladimir Cristi.

Pe lângă istoriografia națională unde am identificat câteva lucrări care ating amintitul subiect în mod tangențial, prin prisma socială și politică, vom remarca unele opere din istoriografia rusă. Este vorba despre lucrările savanților А. Борисов, А. Малыгин, Р. Мулукаев [1], care sistematizează informații despre momentul reformării organelor de interne din 1917, prin desființarea poliției și jandarmeriei și înființarea noii structuri de interne, miliția, în fostele teritorii administrate de Rusia. Amintim, de asemenea, aportul cercetătorilor В. В. Рыбников și Г. В. Алексушин [2] care descriu evoluția organelor de interne a Rusiei, de la origini până în preajma anilor 2000, actualizând detalii în cercetarea istorică. În acest sens, am depistat pentru perioada studiată date privind detașamentele de voluntari responsabili de păstrarea ordinii publice în perioada după desființarea poliției și

socio-political situation of Bessarabia and the changes that occurred during the period 1917-1918. The context of the Russian Revolution of February and the moment of Bessarabia's reorganization are well reflected in the memorial work of Onisifor Ghibu: *From Russian Bessarabia to Romanian Bessarabia*, Volume I, Cluj, 1926, in which the author explores the history of Bessarabia, particularly emphasizing the process of Bessarabia's transition from Russian to Romanian through the lens of national emancipation. In addition, worthy of appreciation is the work of Petre Cazacu, *Moldova between the Prut and the Dniester 1812-1918*, Iași; in which the author critically portrays the situation of Bessarabia in the years 1917-1918. It is certain that Petre Cazacu succeeds in presenting us with the reality of Bessarabian society during the mentioned period, elucidating it through the prism of an "objective reality".

Another researcher who has addressed various aspects of internal affairs is Valeriu Popovschi, the Moldovan historian, who dedicated a significant portion of his work to the history of Bessarabia during the period of 1917-1918. Within his studies, the researcher presents a clear picture of the political changes that occurred in Bessarabia by analyzing and defining the activities of the new governing body of the region, known as the Sfatul Țării, as well as elucidating the activities of the Council of General Directors, among whom we also find Vladimir Cristi, who headed the Ministry of Internal Affairs.

In addition to national historiography, where we have identified several works that touch on the mentioned subject tangentially from a social and political perspective, we will highlight some works from Russian historiography. These include the works of scholars А. Borisov, А. Malygin, and Р. Mulukaev [1], who systematize information about the moment of reforming the internal organs in 1917, through the abolition of the police and gendarmerie and the establishment of the new internal structure - the "Miliția", in the former territories administered by Russia. We also acknowledge the contributions of researchers Rybnikov V.V. and Aleksushin G.V. [2] Describing the evolution of Russia's internal organs from their origins until the early 2000s, while updating details in historical research, I have identified data for the

până la înființarea oficială a miliției. Un aport aparte îl aduc și autorii C. B. Глушаченко, С. В. Красильников, И. Е. Романов printr-un tratat al istoriei organelor de interne, expus în mici arii tematice. Îi vom menționa și pe В. Ф. Некрасов [3] și Н. Ерошкин [4]. În baza surselelor istoriografice ruse observăm faptul că procesul de constituire a noii structuri de interne a început într-o perioadă dificilă atât pentru Rusia, cât și pentru regiunea Basarabia, fapt argumentat prin descrierea amplă a situației de la Petrograd în perioada februarie - aprilie de către autorii ruși, când apar detașamentele de voluntari care asigurau securitatea publică în locul fostei instituții de sorginte imperială - poliția. De asemenea, observăm că procesul de constituire a noii instituții de stat, miliția, are loc și în Basarabia prin prisma istoriografiei române.

Metodologia aplicată. La realizarea investigației au fost aplicate: metoda istorică, care ne-a permis să determinăm impactul Revoluției din februarie 1917 și să evidențiem principalele etape de evoluție a structurilor polițienești din regiune, odată cu desființarea poliției și momentul înființării miliției. De asemenea, analiza comparată ne-a permis să elucidăm și să comparăm structura organizatorică, personalul și remunerările milițienilor în perioada 1917-1918. La realizarea cercetării au fost utilizate și alte metode, printre care: statistică, sistemică, empirică. Ca principii au fost aplicate: principiul obiectivității, principiul cronologic și cel al imparțialității istorice.

Rezultate obținute și discuții. Decretul despre înființarea miliției reprezintă o nouă etapă pentru istoria structurilor de interne și pentru istoria menținerii ordinii publice și a securității cetățenilor. Fiind emis de către noul Guvern provizoriu în frunte cu Gheorghe Lvov din Palatul de Iarnă din Petrograd într-un context dificil pentru ordinea publică, care, la acel moment, era una bulversată de consecințele revoluționare, pe de o parte, și, pe de alta parte, neorganizată din cauza lipsei de competență și profesionalism a voluntarilor civili, care se înrolau în regimentele de miliție civilă. Într-o astfel de atmosferă, la propunerea ministrului de

studied period regarding volunteer detachments responsible for maintaining public order after the abolition of the police and before the official establishment of the "miliția". Noteworthy contributions are made by authors such as Glushachenko S.B., Krasilnikov S.V., Romanov I.E., who present a treatise on the history of internal organs, organized into various thematic areas. Additionally, we mention V. F. Nekrasov [3], N. Eroshkin [4], and others. Based on Russian historiographical sources, we observe that the process of establishing the new internal structure began during a challenging period for both Russia and the region of Bessarabia. This is substantiated by the comprehensive description of the situation in Petrograd from February to April by the Russian authors, highlighting the emergence of volunteer detachments that ensured public security in place of the former imperial institution, the "miliția". Furthermore, we observe that the process of establishing the new state institution, the "miliția", also took place in Bessarabia, as documented in the first Romanian historiography.

Applied Methodology. The following methods were employed in conducting the investigation: the historical method, which enabled us to determine the impact of the February 1917 Revolution and highlight the main stages of evolution of the "miliția" structures in the region, starting from the abolition of the police and the establishment of the "Miliția". Furthermore, comparative analysis allowed us to elucidate and compare the organizational structure, personnel, and remuneration of the "miliția" men during the period of 1917-1918. In addition to these, other methods such as statistical, systemic, and empirical approaches were utilized in the research. The principles applied were objectivity, chronological order, and historical impartiality.

Results and Discussions. The decree establishing the "miliția" represents a new stage in the history of internal structures, as well as the history of maintaining public order and citizen security. Issued by the new provisional government led by Gheorghe Lvov from the Winter Palace in Petrograd, in a challenging context for public order, which, at that time, was disrupted by revolutionary consequences, on the one hand, and disorganized due to the lack of competence and professionalism of

Interne (principele Serghei Urusov), Guvernul provizoriu emitea două Decrete: „Despre înființarea miliției” și „Regulamentul provizoriu cu privire la miliție”. Decretul „Despre înființarea miliției” este format din opt articole și definea punctele principale privind rolul noii structuri. Acest fapt este bine redat începând cu Articolul I [5] în care se menționează că, în întreg spațiu administrat de Rusia, în locul Poliției se instituie organele de Miliție în baza următoarelor reguli punctate în articolele de mai jos. Articolul II: toate sumele alocate pentru întreținerea funcționarilor și angajaților din poliție pentru anul 1917 din bugetul de stat se transferă în gestiunea autorităților publice a județelor și orașelor pentru întreținerea miliției.

De remarcat că, conform Articolului III, responsabilă de stabilirea sumei salariilor milițienilor și tuturor angajaților și funcționarilor din cadrul structurii, în afară de salariul șefului de miliție, până la convocarea adunărilor Zemstvei și Dumei, era responsabilă Primăria județeană și orașenească, cu condiția să nu depășească bugetul stabilit pentru anul 1917. Conform aceluiași Decret, salariul șefului de miliție este stabilit într-un mod separat față de ceilalți angajați, și anume întreținerea șefilor de miliție pentru anul 1917 se stabilește în baza bugetului alocat foștilor ispravnici și polițmaisteri ai vechii poliții. Practic asistăm la o transferare a bugetelor din vechea structură de menținere a ordinii publice, poliția, la noua structură, miliția, creată de noua guvernare. Restul articolelor prevedeau transferarea atribuțiilor ispravnicilor din județe și a polițmaisterilor din orașe noilor șefi ai miliției județene și orașenești. O altă reglementare care ne atrage o atenție sporită este că până la pregătirea cadrelor calificate în noua structură, conform articolului VI, doar în orașele Petrograd, Nijni Novgorod și Rîbinsk vor activa în mod provizoriu un număr de persoane calificate și competente din fosta poliție, sub evidența șefilor milițiilor orașenești. În ceea ce privește ultimul articol evidențiem că, prin Decretul Guvernului, orașele Petrograd, Moscova, Kiev și Odessa vor avea o organizare a miliției mai specială (nu se menționează date concrete), aceasta urmând să fie definită după

civilian volunteers enlisting in civil “Miliția” regiments, on the other hand. In such an atmosphere, at the proposal of the Minister of Internal Affairs, Prince Serghei Urusov, the provisional government issued two decrees: “On the Establishment of the “Miliția” and “Provisional Regulations Regarding the “miliția”. The decree “On the Establishment of the “Miliția” consists of eight articles that define the main points regarding the role of the new structure. This fact is well reflected starting from Article I, which states that throughout the territory administered by Russia, the Police will be replaced by the organs of the “miliția”, based on the following rules outlined in the subsequent articles. Article II: all the funds allocated for the maintenance of officials and employees in the “miliția” for the year 1917 from the state budget are transferred to the management of public authorities in counties and cities for the maintenance of the “Miliția”.

According to Article III, it is noted that the responsibility for determining the salaries of the “miliția” staff and all employees and officials within the structure, except for the salary of the police chief, rested with the county and city authorities until the convocation of the zemstva and the дума, provided that it did not exceed the budget established for the year 1917. As per the same Decree, the salary of the “miliția” chief is determined separately from the other employees. Specifically, the maintenance of the “miliția” chiefs for the year 1917 is based on the budget allocated to the former ispravniks and “miliția” chiefs of the old “miliția” force. Essentially, we are witnessing a transfer of budgets from the old structure responsible for maintaining public order - the “miliția” - to the new structure, the “Miliția”, created by the new government. The remaining articles provided for the transfer of duties from the county ispravniks and city “miliția” chiefs to the new heads of the county and city “Miliția”. Another regulation that deserves special attention is that until qualified personnel are trained in the new structure, as stated in Article VI, a temporary number of qualified and competent individuals from the former “miliția” force will only operate in the cities of Petrograd, Nizhny Novgorod, and Rybinsk, under the supervision of the city “Miliția” chiefs. Regarding the final article, it is worth noting that through the gov-

un anumit regulament suplimentar, iar atribuțiile și rolul acesteia rămân la fel ca și în întregul spațiu controlat de Rusia.

Așadar, noua structură a organelor de interne, Miliția, se organiza în Miliția de Oraș (urbană) și de Județ (județeană), devenind un organ executiv al puterii de stat [6]. În sprijinul acestor constatări ne servesc următoarele date obținute în baza circularei din 29 aprilie 1917, cu numărul 25433 [7], trimisă de către Ministrul Afacerilor Interne (principele Serghei Urusov) comisarului Gubernial din Basarabia. După cum observăm, în baza circularei, ministrul cere autorităților din Basarabia să implementeze cât mai urgent decretele emise privind miliția. Aceleași reglementări clar stabileau că personalul trebuie să fie format din noi angajați. Astfel, noile autorități de la Petrograd își asigurau eliminarea din structura de interne atât sorgințele instituționale țariste, cât și personalul din fosta structură de interne, fapt realizat inclusiv în Basarabia.

Un alt aspect la care ne vom referi înainte de a analiza resursele umane ale noii structuri prin prisma șefilor de miliție este Regulamentul provizoriu cu privire la Miliție, cel de-al doilea decret al Guvernului provizoriu condus de către Gheorghe Lvov. Din cele 52 de articole ale Regulamentul Provizoriu [8], dedicate problemelor organizatorice și de definire a atribuțiilor milițienești, am constatat necesar să ne orientăm atenția spre partea a II-a a reglementării dedicată regulilor privind angajarea și eliberarea din funcție a milițienilor. În această ordine de idei, conform Articolului 10, șefii milițiilor sunt aleși și eliberați din funcție de către Zemstva Județeană / Duma Orășenească, pentru un termen nedeterminat. Când privește adjuncții șefilor, aceștia sunt angajați și eliberați din funcție la propunerea șefului de miliție sau a autorităților locale menționate mai sus. Angajarea și eliberarea din serviciu în celelalte funcții, în afara celor două menționate, sunt puse în totalitate la discreția șefilor de miliții, fapt care ne conduce la ideea că principiul alegerii a rămas în noua structură doar în cazul alegerii șefului de miliție, fie în județ, fie în oraș. Totodată, în conformitate cu prevederile regulamentului,

government decree, the cities of Petrograd, Moscow, Kiev, and Odessa will have a more specialized organization of the “Miliția” (specific dates are not mentioned), which will be defined according to a certain supplementary regulation. As for its responsibilities and role, they remain the same as in the entire territory controlled by Russia.

Therefore, the new structure of the internal organs was organized into City (urban) and County (județean) “miliția”, becoming an executive body of state power [6]. Supporting these findings are the following data obtained based on the circular dated April 29, 1917, under number 25433 [7], sent by the Minister of Internal Affairs, Prince Serghei Urusov, to the Gubernial Commissioner in Bessarabia. As we can observe, based on the circular, the minister requests the authorities in Bessarabia to urgently implement the decrees issued regarding the “miliția”. The same regulations clearly stipulated that the personnel should consist of new employees, thus ensuring the removal of both the institutional origins of the tsarist internal structure and the personnel from the former internal structure, a fact also achieved in Bessarabia.

Another aspect to which we will refer before analyzing the human resources of the new structure from the perspective of “miliția” chiefs is the Provisional Regulation on the “miliția”, the second decree of the provisional government led by Gheorghe Lvov. Out of the 52 articles of the Provisional Regulation [8], dedicated to organizational issues and the definition of “miliția” duties, we have found it necessary to direct our attention to Part II of the regulation, which is dedicated to the rules regarding the recruitment and dismissal of “miliția” officers. In this regard, according to Article 10, “miliția” chiefs are elected and dismissed by the County Zemstva / City Duma for an indefinite term. As for the deputies of the chiefs, they are hired and dismissed at the proposal of the “miliția” chief or the aforementioned local authorities. The hiring and dismissal of personnel in other positions, apart from the two mentioned, are entirely at the discretion of the “miliția” chiefs, which leads us to the idea that the principle of election only applies to the election of the “miliția” chief, either in the county or the city. Furthermore, in accor-

articolele 13-15 [9], putea deveni milițian persoana care locuia în spațiul teritorial administrat de Rusia și avea atinsă vârsta de 21 ani, care nu a fost niciodată deferit justiției și nu a avut antecedente penale comise anterior, în decursul ultimilor 5 ani, precum jafuri, fraude etc. Totodată, candidații nu trebuiau să aibă datorii față de stat și aveau obligația să nu dețină bordeluri. Cât privește persoanele candidate la funcțiile de șef al miliției și adjunct al șefilor de miliții, acestea trebuiau să posede obligatoriu studii nu mai jos de medii, iar ceilalți candidați la funcțiile subordonate celor enunțate se acceptau fără studii, cu condiția unui comportament decent și competent structurii de interne. Interesant este că în cazurile absenței șefilor de miliții de la serviciu din motive de sănătate, vacanță sau concediere, atribuțiile funcției trec la adjunctii acestora, iar în cazul în care nici șefii de miliții, nici adjunctii acestora nu sunt prezenți la serviciu, atribuțiile se transmit unui șef de sector din cadrul miliției.

Printre atribuțiile Miliției amintim: menținerea ordinii și securității publice; protejarea tuturor persoanelor de orice act de violență sau intimidare; de a lua măsuri pentru oprirea oricăror acțiuni de încălcare a legilor, drepturilor civile și a ordinii publice; de informare a cetățenilor despre măsurile întreprinse de către autoritățile publice locale; de eliberare a actelor de identitate și a altor documente precum certificate, adeverințe – printre care și adeverințe de sărac (probabil se au în vedere cei social vulnerabili); de a duce evidența populației în regiunile necesare [10]; de a emite procese verbale în toate cazurile de violență și de încălcări ale drepturilor cetățenilor, dacă acestea le sunt necesare victimelor pentru apărare; protejarea bunurilor publice; protejarea străzilor, drumurilor și supravegherea ordinii mișcării; luarea măsurilor necesare pentru păstrarea securității și ordinii în timpul incendiilor, inundațiilor sau altor incidente. În acest context, șefilor de miliție le revenea o responsabilitate enormă în exercitarea funcției publice, fiind totodată obligați să se supună autorităților publice locale, în funcție de tipul miliției: fie județeană supusă Zemstvei, fie orășenească supusă Dumei;

dance with the provisions of the regulation in Articles 13-15 [9], a person who resided in the territorial area administered by Russia and had reached the age of 21 could become a “miliția” officer, with condition that they had no previous criminal record such as robbery, fraud, etc., committed within the last 5 years, and they should not have any debts to the state or operate brothels. As for the candidates for the positions of “miliția” chief and deputy “miliția” chiefs, they were required to possess at least secondary education, while other candidates for subordinate positions were accepted without formal education, provided they demonstrated decent and competent behavior within the internal structure. Interestingly, in cases where “miliția” chiefs are absent from work due to health reasons, vacation, or dismissal, the responsibilities of the position are transferred to their deputies. If both the “miliția” chiefs and their deputies are absent from work, the responsibilities are passed on to a sector chief within the “miliția” force.

Among the responsibilities of the “miliția”, we mention: maintaining public order and security; protecting all individuals from any act of violence or intimidation; taking measures to stop any actions that violate laws, civil rights, and public order; informing citizens about the measures taken by local public authorities; issuing identity documents and other documents such as certificates and attestations, including certificates of poverty (likely referring to socially vulnerable individuals); keeping records of the population in the necessary regions [10]; issuing official reports in all cases of violence and various violations of citizens’ rights, if these are necessary for the victims’ defense; protecting public property; safeguarding streets, roads, and overseeing traffic control; taking necessary measures to maintain security and order during fires, floods, or other incidents. In this context, the chiefs of the “miliția” had a tremendous responsibility in carrying out their public function, being also obligated to obey local public authorities, depending on the type of “miliția” force, either county “miliția” subordinate to the Zemstva, or municipal “miliția” subordinate to the Duma, and also obligated to fulfill any legal requirement to the extent of their structure’s competence at the request of the county com-

totodată, erau obligați să îndeplinească orice cerință legală, în măsura competenței structurii la cerința comisarului județean. La rândul său, șeful miliției i se supun adjuncții șefilor, șefii de sectoare, adjuncții acestora, după care milițienii superiori și milițienii inferiori.

Un aspect la fel de important, care ne face o claritate în domeniul ce ține de funcția de șef al miliției, îl remarcăm în cea de-a VII-a parte a amintitului Regulament, care îl obligă pe șeful miliției să prezinte un raport anual privind activitatea sa administrațiilor publice, Zemstvei Județene și Dumei Orășenești; pe lângă aceasta, același raport șeful miliției este obligat să-l prezinte inspectorului guvernamental al miliției. În cazurile apariției unor neclarități în raportul de activitate a șefilor, Zemstva județeană și Duma orășenească aveau toate prerogativele ca să-i solicite șefului de miliție informații suplimentare și chiar să-i ceară să dea explicații personal.

Răspunderea disciplinară - șefii milițiilor și adjuncții acestora în cazul unor încălcări nu se pedepsesc disciplinar, ci definitiv prin eliberare din funcție sau deferirea justiției, după caz, dacă încălcarea este gravă. Totodată, pe lângă plângeri un rol aparte îi revenea inspectorului guvernamental, o funcție instituită pentru a controla structura miliției direct de către autoritățile centrale, fiind o funcție specială [11], ierarhic subordonată direct ministrului de Interne, implementată în fiecare gubernie controlată de Rusia. Comisarilor guberniali instituiți de către Guvernul provizoriu de la Petrograd, împreună cu autoritățile guberniale, le reveneau atribuțiile de: conducerea activității miliției în limitele guberniei; de a da indicații și dispoziții structurilor milițienești în limitele competenței; de a reglementa circulația milițienilor în gubernie în baza instrucțiunilor emise de comisarii guberniali și de județe.

Dacă e să ne întrebăm cum era organizată fosta structură de interne *poliția*, și cui se supuneau șefii poliției, atunci remarcăm că după anexarea din 1812 autoritățile ruse au instituit în noua regiune organe de poliție de tip rusesc, având un rol administrativ pronunțat. Primele structuri polițienești au fost organizate în ora-

missioner. In turn, the chief of “miliția” is subordinated to the deputy chiefs, sector chiefs, and their deputies, followed by senior “miliția” employees and junior “miliția” employees.

An equally important aspect, which provides us with clarity regarding the function of the chief of the “Miliția”, is highlighted in Part VII of the aforementioned regulation. It obliges the chief of the “Miliția” to present an annual report on their activities to the public administrations, the County Zemstva, and the City Duma. Additionally, the same report must be presented to the governmental inspector of “Miliția”. In cases where there are ambiguities in the activity report of the chiefs, the County Zemstva and the City Duma have the prerogative to request additional information from the chief of the “miliția” and even demand personal explanations. Disciplinary responsibility for the chiefs of the “miliția” and their deputies, in the event of violations, is not subject to disciplinary punishment, but rather to definitive removal from office or referral to the judiciary, depending on the severity of the violation. Furthermore, in addition to complaints, the governmental inspector plays a distinct role, a function established to directly control the structure of the “miliția” by the central authorities, a special position [11], hierarchically subordinated to the Minister of Internal Affairs. This position is implemented in each governorate controlled by Russia, alongside the gubernatorial commissioners instituted by the provisional government in Petrograd, who, together with the gubernatorial authorities, are responsible for: managing the activities of the “miliția” within the limits of the governorate; providing instructions and directives to the “miliția” structures within their competence; regulating the movement of the “Miliția” employees within the governorate based on the instructions of the gubernatorial commissioners and those of the counties.

If we were to inquire about the organization of the former internal “miliția” structure and to whom the “miliția” chiefs were accountable, we would notice that after the annexation of 1812, the Russian authorities established Russian-style “miliția” bodies in the new region, with a pronounced administrative role. The first “miliția” structures were organized in the city of Chișinău, which was initially divided

șul Chișinău, care la început era împărțit în trei sectoare polițienești cu următoarele funcții: un polițmaistru, trei șefi de sector, șase supraveghetori de cartier, un supraveghetor al pieței, un conțopist, doi ajutori ai acestuia și un traducător [12, p. 252], apoi s-au extins și în alte centre urbane, cum ar fi Hotin, Bender, Akkerman, Chilia și încheindu-se cu târgurile regiunii, care se aflau atât în subordinea autorităților civile, cât și a comandanților de cetăți, administrându-se în totalitate după legile și reglementările Imperiului Rus.

Așadar, prima mențiune despre angajații miliției din orașul Chișinău în perioada anului 1917, pe care o depistăm în baza izvoarelor documentare, este un raport al șefului miliției orășenești cu Numărul 601 [13] despre structura și organizarea miliției, transmisă comisarului gubernial al Basarabiei - Vladimir Cristi. În baza raportului dat, constatăm că Miliția orașului Chișinău era formată din cinci sectoare milițienești, care împreună asigurau ordinea și securitatea a 130.000 de locuitori ai orașului, [14] cu o suprafața de 4541 de desetine. Interesant este faptul că dacă comparăm datele statistice cu ultimul recensământ efectuat de Imperiul Rus în Basarabia la 1897, constatăm că în orașul Chișinău sunt 108 483 de locuitori, în județul (suburbii) Chișinău 171 174 de locuitori [15]. În total, în oraș și județ erau 279 657 de locuitori, dintre care 135 032 de femei și 144 625 de bărbați. Iar dacă ne referim la un alt Raport al miliției din 1918, constatăm că Raportul cu Numărul 60 al șefului miliției orașului Chișinău din 22 martie 1918 confirmă că miliția orășenească asigură ordinea și securitatea a 107 960 de locuitori; comparativ cu datele din raportul din septembrie 1917, observăm că numărul populației orașului Chișinău a scăzut cu circa 22 040 de locuitori.

În fruntea miliției orașului Chișinău era șeful miliției, funcție ce atunci era ocupată de către F. F. Dutkevici care avea absolvită Facultatea de Drept la Universitatea din Kazan. Este interesant că înainte de a ocupa funcția de șef al miliției, Dutkevici activa în calitate de anchetator judiciar în sectorul 2 din orașul Chișinău. Cât privește salarizarea acestuia în calitate de

into three "miliția" sectors with the following functions: a "miliția" captain, three sector chiefs, six neighborhood supervisors, a market supervisor, a constable, two assistants to the constable, and a translator [12, p. 252]. They later expanded to other urban centers such as Hotin, Bender, Akkerman, Chilia, and concluded with the market towns of the region, which were under the authority of both civilian authorities and fortress commanders, operating entirely according to the laws and regulations of the Russian Empire.

Therefore, the first mention of the employees of the "miliția" force in the city of Chișinău during the period of 1917, which we detect in the base of documentary sources, is a report from the chief of the municipal "miliția" under Number 601 [13] regarding the structure and organization of the "miliția" force, transmitted to the gubernatorial commissioner of Bessarabia - Vladimir Cristi. Based on the given report, we observe that the "miliția" force of Chișinău city was composed of five "miliția" sectors, which together ensured order and security for 130,000 inhabitants of the city, [14] covering an area of 4541 tithes. It is interesting to note that if we compare the statistical data with the latest census conducted by the Russian Empire in Bessarabia in 1897, we find that there are 108,483 inhabitants in the city of Chișinău and 171,174 inhabitants in the Chișinău county (suburbs) [15]. In total, in the city and county, there are 279,657 thousand inhabitants, of which 135,032 are women and 144,625 are men. Moreover, referring to another report of the "miliția" force from 1918, we observe that Report Number 60 from the chief of the municipal "miliția" of Chișinău on March 22, 1918, confirms that the municipal "miliția" ensures order and security for 107,960 inhabitants. When compared to the data from the report in September 1917, we notice that the population of Chișinău city has decreased by approximately 22,040 inhabitants.

In the leadership of the city "miliția" of Chișinău stood the chief of "miliția", a position currently held by F. F. Dutkevici, who had graduated from the Faculty of Law at Kazan University. Interestingly, before assuming the position of chief of "miliția", Dutkevici worked as a judicial investigator in Sector 2 of the city of Chișinău. As for his salary as the chief of

șef al miliției, constatăm că primea 6000 de ruble pe an și adausul de 1200 de ruble care se elibera ca Dispoziție/ Ordin de serviciu. Șeful miliției orașului Chișinău era urmat de către doi adjuncți: **Primul adjunct** conform raportului era **A. V. Fuk**, care avea absolvită Facultatea de Drept din cadrul Universității Novorosiisk; funcția ocupată de el anterior era cea de anchetator judiciar în sectorul 1 din județul Chișinău. **Cel de-al doilea adjunct** era **V. N. Dragoev**, care avea absolvită Facultatea de Drept a Universității „Sfântul Vladimir” din Kiev, funcția ocupată de el anterior fiind cea de Judecător de pace al sectorului al V-lea, Circumscripția de pace Iarmolsk, gubernia Podolia. În calitate de adjunct al șefului miliției orășenești primea un salariu de 5600 de ruble pe an.

Conform structurii organizatorice, următoarea funcție după cele enumerate era cea de șef de sector. Conform surselor documentare, în Chișinău existau **cinci sectoare de miliție**. **Șef al sectorului I de miliție** din orașul Chișinău era numit **V. M. Kviatkovskii**, care avea absolvită Facultatea de Drept a Universității din Novorosiisk. Funcția lui anterioară era cea de candidat juridic inferior în cadrul Tribunalului Județean din Chișinău. **Șef al sectorului II al miliției** orășenești era **A. M. Golianițkii**, care absolvise Facultatea de Drept a Universității din Novorosiisk. Funcția deținută de el anterior era cea de secretar al Tribunalului Județean Chișinău. **Șeful sectorului III** – **E. I. Serbinov**, absolvent al Facultății de Drept din cadrul Universității „Sfântul Vladimir” din Kiev. Funcția anterioară: candidat superior în cadrul Tribunalului Județean Chișinău. **Șeful sectorului IV** – **V. G. Boicenko**, absolvent al școlii județene. Funcția anterioară: casier în trezoreria orașului Chișinău. **Șeful sectorului V** – **A. I. Strajevskii**, absolvent al Facultății de Drept a Universității din Petrograd. Funcția anterioară: ajutor al împuternicitului pentru jurați.

Salariul primit în calitate de șef de sector era de 3600 de ruble pe an; de menționat că pe lângă salariu șefii de sectoare primeau în folosință și un apartament.

Noile schimbări politico-administrative survenite în Basarabia, începând cu toamna

“miliția”, it was noted that he received an annual salary of 6000 rubles, along with an additional allowance of 1200 rubles issued through a Service Order. Two deputies followed the chief of “miliția” of Chișinău: **the first deputy**, as stated in the report, was **A. V. Fuk**, who had graduated from the Faculty of Law at Novorosiisk University. His previous position was that of a judicial investigator in Sector 1 of Chișinău County. **The second deputy** was **V. N. Dragoev**, who had graduated from the Faculty of Law at St. Vladimir University in Kiev. His previous position was that of a World Judge in the 5th sector, Iarmolsk Peace District, Podolia Governorate. As the deputy chief of the city “miliția”, he received an annual salary of 5600 rubles.

Following the strict organizational structure, it can be observed that the next position after the ones listed is that of a sector chief. According to documentary sources, there were **V “Miliția” sectors** in Chișinău. In this regard, **the Chief of the First “Miliția” Sector** in the city of Chișinău was **V. M. Kviatkovskii**, who had graduated from the Law Faculty of the University of Novorosiisk. His previous position was that of a junior legal candidate within the County Court of Chișinău. **A. M. Golianițkii**, a graduate of the Law Faculty of the University of Novorosiisk, held the **position of Chief in the Second Municipal “Miliția” Sector**. Prior to this, he served as the secretary of the County Court of Chișinău. **E. I. Serbinov**, a graduate of the Law Faculty of the “St. Vladimir” University in Kiev, **was the Chief of the Third Sector**. His previous position was that of a senior candidate within the County Court of Chișinău. **V. G. Boicenko**, a graduate of the county school, held **the position of Chief of the Fourth Sector**. His previous position was that of a cashier in the city treasury of Chișinău. **A. I. Strajevskii**, a graduate of the Law Faculty of the University of Petrograd, **served as the Chief of the Fifth Sector**. His previous position was that of an assistant to the authorized person for jurors.

The salary received as a sector chief is equivalent to 3600 rubles per year; it should be noted that in addition to the salary, sector chiefs were also provided with an apartment.

The new political-administrative changes that occurred in Bessarabia, starting from the autumn of 1917, did not affect the organization of internal organs, specifically the

anului 1917, n-au afectat organizarea organelor de interne, în speță structurile de miliție din orașul Chișinău. Ca argument în acest sens ne servește raportul șefului miliției orașului Chișinău din martie 1918 cu Numărul 60, transmis ministrului de Interne. Personalul a rămas același (personalul din funcțiile de conducere). Totodată remarcăm că noua structură de interne, reorganizată conform reglementărilor de la Petrograd, n-a suferit modificări radicale, cum ar fi cele legislative, organizatorice, etc., până la 27 martie/ 9 aprilie 1918. În pofida apariției bolșevicilor și formării Republicii Democratice Moldovenești la 2 decembrie 1917, miliția la 1 ianuarie 1918 se conducea după aceleași Decrete și reglementări provizorii, având aceleași atribuții de bază.

Conform Raportului, Centrul de conducere al miliției orășenești Chișinău este compus din șeful miliției, 2 adjuncți, șeful rezervei, secretarul, funcționarii trezoreri, 3 anchetatori, urmași de 3 adjuncți, un registrator, 1 arhivist și 6 milițieni. După cum observăm, în cadrul conducerii miliției orășenești s-au mai adăugat câteva funcții, precum cele de arhivist, anchetator etc. Comparativ cu situația structurii aceleiași instituții din septembrie 1917, alte schimbări majore nu identificăm.

Trecând la analiza componenței sectoarelor milițienești constatăm: **Sectorul I** este compus din șeful de sector, 2 adjuncți, 4 șefi de secții cu portofoliu și 2 șefi fără portofoliu, 62 de milițieni și 5 milițieni călăreți. **Sectorul II:** șeful de sector, 3 adjuncți, 7 șefi de secții cu portofoliu și 2 fără portofoliu, 59 de milițieni. **Sectorul III:** șeful de sector, 2 adjuncți, 4 șefi de secții cu portofoliu și 2 fără portofoliu, 49 de milițieni și 2 milițieni călăreți. **Sectorul IV:** șeful de sector, 2 adjuncți, 5 șefi de secții cu portofoliu și 2 fără portofoliu, 49 de milițieni și 2 milițieni călăreți. **Sectorul V:** șeful de sector, 1 adjunct, 5 șefi de secții cu portofoliu și 1 fără portofoliu, 39 de milițieni și 7 milițieni călăreți [16].

Așadar, realizând o analiză comparată a organizării miliției orașului Chișinău din 1917 și a organizării miliției din 1918, nu depistăm diferențe majore decât în sectorul II, unde apar

“miliția” structurile în city of Chișinău. As evidence, we refer to the report of the chief of the Chișinău city “miliția” in March 1918, under Number 60, which was transmitted to the Minister of the Interior. The personnel remained the same (personnel in leadership positions). Furthermore, it is worth noting that the newly reorganized internal structure, in accordance with the regulations from Petrograd, did not undergo radical changes such as legislative or organizational changes, etc., until March 27th / April 9th, 1918. This is despite the emergence of Bolsheviks and the formation of the Moldovan Democratic Republic on December 2nd, 1917. On January 1st, 1918, the “miliția” continued to operate under the same decrees and provisional regulations, with the same basic responsibilities.

According to the report, the command center of the municipal “miliția” in Chișinău is composed of the Chief of “miliția”, two deputies, the chief of reserves, the secretary, treasury officials, 3 investigators, followed by 3 deputies, a registrar, an archivist, and 6 “miliția” officers. As observed within the leadership of the municipal “miliția”, a few positions such as archivist and investigator have been added compared to the structure of the same institution in September 1917, but no other major changes are identified.

Moving on to the analysis of the composition of the “miliția” sectors, we observe the following: **Sector I** consists of the Sector Chief, two deputies, 4 section chiefs with portfolios, 2 section chiefs without portfolios, 62 “miliția” officers, and 5 mounted “miliția” officers. **Sector II:** Sector Chief, 3 deputies, 7 section chiefs with portfolios, 2 section chiefs without portfolios, and 59 “miliția” officers. **Sector III:** Sector Chief, two deputies, followed by 4 section chiefs with portfolios, 2 section chiefs without portfolios, 49 “miliția” officers, and 2 mounted “miliția” officers. **Sector IV:** Sector Chief, two deputies, 5 section chiefs with portfolios, 2 section chiefs without portfolios, 49 “miliția” officers, and 2 mounted “miliția” officers. **Sector V:** Sector Chief, 1 deputy, 5 section chiefs with portfolios, 1 section chief without a portfolio, 39 “miliția” officers, and 7 mounted “miliția” officers [16].

Therefore, conducting a comparative analysis of the organization of the Chișinău city

3 adjuncți ai șefului de sector în loc de 2; pe lângă aceasta, în sectorul V identificăm doar un singur adjunct. Înfăptuirea unei asemenea acțiuni, de a numi într-un sector sau altul mai mulți adjuncți, în opinia noastră s-a realizat din cauza apariției unor greutăți într-o regiune sau alta a orașului sub aspectul criminalității sau al ordinii publice. Când privește numărul angajaților, observăm că acesta practic s-a menținut în aceeași măsură, între 250-300, însă un lucru interesant pe care îl depistăm este o creștere a numărului milițienilor călăreți; de la 10 milițieni călăreți comparativ cu raportul din 1917, la 16 milițieni călăreți. În linii generale structura organizatorică rămâne aceeași.

Comparând salariile identificate cu datele obținute din cadrul raportului din 1917, constatăm că salariile miliției orașului Chișinău spre anul 1918 au crescut. În acest sens aducem câteva exemple: salariul adjuncților șefului miliției orășenești a crescut de la 5600 ruble/an la 6000 ruble/an, remunerarea pentru șefi de sectoare de la 3600 ruble/an și un apartament pentru trai la 4320 ruble/an și un apartament pentru trai cu achitarea cheltuielilor pentru căldură și lumină, adjuncții șefilor de sector de la 3000 ruble/an la 4200 ruble/an etc. Cert este că salariul șefului miliției orașului Chișinău a rămas neschimbat: 7200 ruble/an.

În urma prezentării materialului documentar studiat, putem afirma cu certitudine că toți șefii miliției orășenești Chișinău, sunt noi angajați, intrând în funcție odată cu reformarea Ministerului de Interne și neavând legături cu fosta structură de interne Poliția. În acest sens, am identificat că majoritatea dintre aceștia au activat anterior funcției de milițian ca juriști, anchetatori judiciari, judecători, candidați juridici în cadrul Tribunalului etc. Un alt aspect pe care îl observăm în urma analizei, este că în afară de **șeful sectorului IV – V. G. Boicenko**, absolvent al școlii județene, toți șefii din cadrul miliției orășenești au absolvit Facultatea de Drept la diferite Universități din Imperiul Rus. Pe lângă cele menționate, nu depistăm printre conducerea structurii milițienești niciun șef de origine autohtonă, practic toți fiind de obârșie ucraineană sau rusă.

“miliția” in 1917 and the organization of the “miliția” in 1918, we do not identify major differences except as observed in Sector II, where there are 3 deputy chiefs instead of 2. Additionally, in Sector V, we only identify a single deputy. The implementation of such an action to appoint more deputies in one sector or another, in our opinion, was due to difficulties arising in certain regions of the city in terms of crime or public order. As for the number of employees, we observe that it practically remained the same, ranging from 250 to 300. However, an interesting finding is an increase in mounted “miliția” employees from 10 in 1917 to 16 in 1918. Overall, the organizational structure remains unchanged.

Comparing the identified salaries with the data obtained from the 1917 report, we observe that the salaries of the city “Miliția” in Chișinău increased by the year 1918. In this regard, we provide several examples: the salary of the deputy chief of the city “miliția” increased from 5600 rubles per year to 6000 rubles per year, the remuneration for sector chiefs increased from 3600 rubles per year to 4320 rubles per year, including an apartment for living with expenses covered for heating and lighting. Similarly, the deputy sector chiefs saw an increase in their salary from 3000 rubles per year to 4200 rubles per year, and so on. It is certain that the salary of the chief of the city “miliția” in Chișinău remained unchanged at the amount of 7200 rubles per year.

Following the presentation of the studied documentary material, we can confidently state that all the chiefs of the municipal “miliția” in Chișinău are new employees, taking office with the reform of the Ministry of Internal Affairs and having no connection with the former internal structure, the “miliția”. In this regard, we have identified that the majority of them previously served as legal professionals, judicial investigators, judges, legal candidates within the Courts, and so on. Another aspect we observe from the analysis is that, apart from the **Chief of Sector IV – V. G. Boicenko**, a graduate of the county school, all the chiefs within the municipal “miliția” have graduated from Law Faculties in different Universities within the Russian Empire. In addition to the aforementioned, we do not find any indigenous leaders among the leadership of the “miliția” structure, as practically all

Concluzii. Prin urmare, în cadrul acestui studiu am reușit să identificăm 8 persoane desemnate conform noilor regulamente pentru conducerea noului organ de păstrare a ordinii din Cadrul Ministerului de Interne – Miliția.

Pornind de la apartenența etnică, putem să constatăm faptul că chiar dacă în Imperiul Rus forma autocrată de conducere a fost înlocuită prin una mult mai liberală, totuși autoritățile centrale prin numirea noilor conducători de subdiviziuni încercau menținerea influenței maxime și păstrarea statu-quo-ului hotarelor la periferiile Imperiului Rus.

Persoanele desemnate în noile funcții, în opinia noastră, sunt bine calificate, având studii superioare și o vastă experiență juridică, anterioară funcției de apărător al ordinii și securității publice, care le-a revenit după reforma asupra Internelor din 17 aprilie 1917: de a ocupa o funcție de conducere în cadrul Inspectoratului Gubernial al Miliției din Basarabia. Evenimentele survenite în regiune nu au afectat structura și modul de organizare a miliției. După cum am constatat, s-au păstrat aceleași denumiri de funcții, cu aceleași atribuții, și pe timpul conducerii Ministerului de Interne al Republicii Democratice Moldovenești. În baza unor comparații cu rapoartele privind miliția orașului Chișinău din septembrie 1917 - martie 1918, am dedus și unele aspecte suplimentare, cum ar fi: creșterea numărului de milițieni călareți, creșterea salariilor celor angajați, reducerea cu 22 040 a locuitorilor în orașul Chișinău.

Un lucru interesant pe care îl observăm după 24 ianuarie 1918, când Republica Democratică Moldovenească își proclamă independența, este că în baza Ordinului Ministrului de Interne, Vladimir Cristi uniforma milițienilor suferă anumite schimbări, și anume se adaugă culorile naționale și stema Republicii Moldovenești. Însemnele naționale le confirmăm prin următoarele elemente: Chipiu de tip englezesc cu cozoroc drept din pânză de culoare kaki, cu insignă prinsă în bold (Insigna – un cerc de culorile naționale cu stema Republicii Moldovenești din metal alb) [17]. Paltonul milițienilor era compus dintr-o manta la un singur rând de tip milităresc, cu guler de

of them are of Ukrainian and Russian origin.

Conclusions. Within the context of this study, we have successfully identified eight individuals appointed according to the new regulations to lead the newly established law enforcement body within the Ministry of Internal Affairs – the “Miliția”.

From an ethnic perspective, it is noteworthy that despite the replacement of the autocratic form of governance with a more liberal one in the Russian Empire, the central authorities, through the appointment of new leaders for subdivisions, aimed to maintain maximum influence and preserve the status quo at the Empire’s peripheries.

The individuals appointed to the new positions in our opinion are well qualified, having higher education and extensive legal experience prior to their roles as defenders of order and public security, which they resumed after the reform of the internal affairs on April 17, 1917, to assume a leadership position within the Gubernial Inspectorate of the “miliția” in Bessarabia. The events that occurred in the region did not affect the structure and organization of the “miliția” as we have observed, the same job titles and responsibilities remained under the leadership of the Minister of Internal Affairs of the Democratic Republic of Moldova. Based on comparisons with the reports on the “miliția” of the city of Chișinău from September 1917 to March 1918, we have deduced some additional aspects, such as: an increase in the number of mounted “miliția” employees, salary increases for employees, and a decrease of 22,040 in the population of Chișinău city.

One interesting thing that we observe after January 24, 1918, when the Moldovan Democratic Republic proclaimed its independence, is that, based on the order of the Minister of Internal Affairs, Vladimir Cristi, certain changes were made to the “miliția” uniform. Specifically, the national colors and the emblem of the Moldovan Republic were added. The national symbols are confirmed by the following elements: an English-style peaked cap with a straight peak made of khaki-colored fabric, with an attached emblem. (The emblem is a circle with the national colors and the emblem of the Moldovan Republic in white metal) [17]. The “miliția” overcoat consisted of a single-breasted military-style coat with a dark gray

culoare gri închis pentru milițieni, și o manta în două rânduri pentru gradați, cu gulere de culoare albastru-închis, cu nasturi albi metalici și cu stema Republicii Democratice Moldovenești. Butoniera șefilor de inspectorate avea o stemă a republicii, iar a directorilor câte două steme. Epoleții erau însemnați cu benzi de culori naționale la anumite funcții: spre exemplu, pentru prefectul de miliție, inspectorii de miliție, șefii de inspectorate și de miliție epoleții sunt similari cu cei ai comisarului, dar cu două benzi de culori naționale.

Ca urmare a analizei materialului documentar și cercetării informațiilor de arhivă, putem afirma că Revoluția din februarie și Guvernul provizoriu din Sankt-Petersburg își doreau o serie de reforme cu caracter democratic, printre care reforma structurilor de forță, inclusiv poliția.

Același lucru se desfășoară în Basarabia, lucru firesc, dacă luăm în considerație că aceasta se afla încă în componența Rusiei.

collar for the “miliția” employees, and a double-breasted coat with a dark blue collar for the sergeants, with white metal buttons featuring the emblem of the Moldovan Democratic Republic. Similarly, the chiefs of the inspectorates wore a republic emblem on their lapels, while the directors had two emblems. The epaulets were also marked with national color stripes for certain positions. For example, the “miliția” prefect, the “miliția” inspectors, the chiefs of the inspectorates, and the “miliția” officers had epaulets similar to those of a commissioner, but with two stripes in the national colors.

Following the analysis of the documentary material and research of archival information, we can assert that the February Revolution and the Provisional Government in Saint Petersburg aimed for a series of democratic reforms, including the reform of the security forces, which also included the police.

A similar process unfolded in Bessarabia, which is natural considering that it was still part of Russia.

Anexa 1. Personalul Miliției orașului Chișinău în baza raportului din septembrie 1917

Appendix 1. The Personnel of the Police Department of the city of Chișinău based on the report from September 1917

1.	F. F. Dutkevici	Șeful Miliției Orașului Chișinău Chief of the “Miliția” of Chișinău City
2.	A. V. Fuk	Adjunctul șefului miliției orașenești Deputy Chief of the City “Miliția”
3.	V. N. Dragoev	Adjunctul șefului miliției orașenești Deputy Chief of the City “Miliția”
4.	V. M. Kviatkovskii	Șeful Sectorului I din Chișinău Chief of Sector I in Chișinău
5.	A. M. Golianițkii	Șeful Sectorului II din Chișinău Chief of Sector II in Chișinău
6.	E. I. Serbinov	Șeful Sectorului III din Chișinău Chief of Sector III in Chișinău
7.	V. G. Boicenko	Șeful Sectorului IV din Chișinău Chief of Sector IV in Chișinău
8.	A. I. Strakevskii	Șeful Sectorului V din Chișinău Chief of Sector V in Chișinău
9.	I. T. Costin	Adjunctul Șefului Sectorului I Deputy Chief of Sector I
10.	V. A. Levițkii	Adjunctul Șefului Sectorului I Deputy Chief of Sector I
11.	M. D. Zatvardnițkii	Adjunctul Șefului Sectorului II Deputy Chief of Sector II
12.	A. I. Dudkovskii	Adjunctul Șefului Sectorului II Deputy Chief of Sector II

13.	G. E. Lvov	Adjunctul Șefului Sectorului III Deputy Chief of Sector III
14.	D. I. Dumanskii	Adjunctul Șefului Sectorului III Deputy Chief of Sector III
15.	L. I. Pankatiev	Adjunctul Șefului Sectorului IV Deputy Chief of Sector IV
16.	M. A. Sapinskii	Adjunctul Șefului Sectorului IV Deputy Chief of Sector IV
17.	A. M. Muntean	Adjunctul Șefului Sectorului V Deputy Chief of Sector V

Sursa: *Agenția Națională a Arhivelor – Direcția Generală a Arhivelor Naționale, F. 1820, inv. 1, d. 1, filele 104-105.*

Source: *National Archives Agency - General Directorate of National Archives, F. 1820, inv. 1, d. 1, pages 104-105.*

Referințe bibliografice

Bibliographical references

Referințe bibliografice:

1. А. Борисов, А. Малыгин, Р. Мулукаев, Три века Российской Полиции. Служение Обществу. Защита Отечеству, Москва, 2016.
2. Рыбников В.В., Алексушин Г.В. История правоохранительных органов отечества, Москва, 2008.
3. В. Ф. Некрасов, МВД России. Энциклопедия, Москва, 2002.
4. Н. Ерошкин. История государственных учреждений дореволюционной России, Москва, 1968.
5. Agenția Națională a Arhivelor – Direcția generală a arhivelor naționale (în continuare ANA-Dgan), Fond 1648, Inventar 1, Dosar 1, Fila 4.
6. ANA-Dgan, F. 1648, inv. 1, d. 1, fila 5. ANA-Dgan, F. 1649, inv. 1, d. 4, fila 81.
7. ANA-Dgan, F. 1648, inv. 1, d. 1, fila 2.
8. ANA-Dgan, F. 1648, inv. 1, d. 1, fila 7.
9. ANA-Dgan, F. 1648, inv. 1, d. 1, fila 8.
10. ANA-Dgan, F. 1648, inv. 1, d. 1, fila 11.
11. Valentin Tomuleț, Basarabia în epoca modernă (1812-1918), Instituții, regulamente, termeni. Vol. 2, Chișinău, 2012, p. 252.
12. ANA-Dgan, F. 1820, inv. 1, d. 1, fila 103.
13. ANA-Dgan, F. 1820, inv. 1, d. 1, fila 104.
14. ANA-Dgan, F. 1649, inv. 1, d. 4, fila 64 – verso.
15. „Первая всеобщая перепись населения Российской Империи 1897 г”. Arhivat din original la 2 mai 2014. Accesat în 23 ianuarie 2023. <http://elib.shpl.ru/ru/nodes/12632-pervaya-vseobschaya-perepis-naseleniya-rossiyskoy-imperii-1897-goda-spb-1897-1905>.
16. ANA-Dgan, Fond 1649, inventar 1, dosar 1, fila 144.

Despre autor:

Iulian CRIMINCEANU,
doctorand,
Școala doctorală Științe Umanistice,
Universitatea de Stat din Moldova,
e-mail: iulian.criminceanu@gmail.com,
ORCID ID: 009-0009-8753-4622

About author:

Iulian CRIMINCEANU,
PhD student,
Doctoral School of Humanities,
Moldova State University,
e-mail: iulian.criminceanu@gmail.com,
ORCID ID: 009-0009-8753-4622